

5. L'educació a Vila-seca abans de l'escola

Segueixo com a fil argumental d'aquest apartat la investigació documentada en el llibre *L'Abans.Vila-seca. Recull gràfic 1867-1975*¹, obra de Maria Estradé Pujals, Montserrat Garriga i Pujals i David Melero Domènech.

El 1861 es va subhastar la construcció d'un col·legi mixt i casa per a mestres a Vila-seca, sota el projecte de l'arquitecte Francisco Barba i construcció de Josep Pujadas. Les escoles foren acabades el 1862 i constaven de planta baixa i dos pisos. Als baixos se situaven els pàrvuls; al primer pis, a la banda que dona al carrer Sant Pere, hi havia les aules de les nenes, i a la que toca al carrer de la Verge de la Pineda, la dels nens. El pis de dalt era destinat als habitatges dels mestres.

L'escola pública tenia dos grans problemes: la insuficiència de mestres i la manca d'estudis adequats. El 1887 la matrícula de pàrvuls era de 142 nens, encara que la seva assistència mitjana era de 77 alumnes. Les classes solien ser impartides per un mestre i un ajudant; del tot insuficients per atendre classes massificades en condicions de salubritat i conservació molt lamentables.

Amb l'arribada de la República el 1931, l'educació havia de ser laica i gratuïta. Es va iniciar una febril construcció d'escoles i formació de mestres que volia eradicar l'analfabetisme i millorar la societat. A Vila-seca es va retirar el retrat del rei, el dia de festa passà de dijous a la tarda al dissabte i els cursos es van dividir en graus, cadascun amb dos o tres nivells. També es va permetre fer classes en català al carrer Sant Bernat, en uns baixos de ca Guardiola, amb la parvulista Manuela Fabregat Carbó. Altres mestres eren Francisco Ferré Bonet, Maria Savall, Pasqual Garriga Hortet, director de l'escola graduada de nens des de 1934 i Carolina Roig Ramon, directora de l'escola de nenes, des del mateix any.

¹ ESTRADÉ, M., GARRIGA, M, i MELERO, D. 2010. Primera edició 2011. *L'Abans.Vila-seca. Recull gràfic 1867-1975*.. Ed. Efadós.

L'entrada dels nacionals el 15 de gener de 1939 canvià radicalment la situació de l'ensenyament; es va prohibir l'ús del català i la coeducació. A l'escola es guarden les actes d'aquells anys, i repassarem la història seguint-les.

El Llibre d'actes de la Junta Municipal de Enseñanza Primaria de Vilaseca comença el 8 d'agost de 1939, sent alcalde Josep Forasté Sauné i secretari Jaume Anguera Castellví. L'acta nº 1 fa referència a la presa de possessió de mestra propietària provisional de l'escola de nenes per part de Mercedes Delcós Balvey.

El dia 12 de desembre de 1939 es va constituir la Junta Municipal de Instrucción Primaria, formada per:

- Josep Forasté Sauné, alcalde.
- Felip Vidiella Pijuan, regidor.
- Àurea Cabré Nogués, mestra.
- Ramon Simó Tarragó, mossèn.
- Wifredo Nolla Grau, metge.
- Joan Farriol Salvadó, pare de família.
- Maria Garcia Clavé, mare de família.

Tots expressen el desig de treballar pel bé de l'educació a Vila-seca.

En anys posteriors van arribar a Vila-seca més mestres, destacant Antonio Tomás Dalmau, Luisa Calbó Porqueras (breument nomenada per l'escola de Salou), Eusebio Roselló Duch, etc.

De 1941 a 1948 no s'han conservat les actes o directament no se'n van fer, ja que el llibre és el mateix, però en un retall de paper hem pogut trobar els noms d'altres mestres del poble, destaquem: Josep Vidiella Munté, Irene Pujol, Pedro Mascaró, Francisca Gesalí, Esteve Carreté, Carolina Roig, Isabel Ripoll, Antònia Savé i Cosme Roig.

Volem fer esment també dels mestres que exercien l'ensenyament de manera privada. A finals del segle XIX hi va haver durant poc temps una escola de monges de la Congregació de l'Amor de Déu, situada al número 72 de l'actual carrer del Comte Sicart.

Més tard, el 1903, es van instal·lar al poble les germanes de la Presentació, canviant de dependències fins les definitives del número 30 bis del carrer Carril, actual carrer Comte Sicart, on s'hi estarien fins el 1932, quan la República els prohibí dedicar-se a l'ensenyament.

La Societat Joventut Catòlica també va establir una escola des del 1902, però al 1917 es tornava a demanar autorització per una escola de nens sota la direcció del mestre Joan Anguera. La seva educació era conservadora i catòlica.

La Societat el Fènix també va impartir classes de cultura, representacions musicals i conferències culturals i històriques impartides pel mestre Jaume Bastida, que fou depurat després de la Guerra amb tota la família, tornant a Vila-seca el 1949, quan sol·licità l'establiment d'una escola privada.

L'acta nº 10 d'11 de novembre de 1949, redactada amb una lletra magnífica pel mestre i secretari Cosme Roig, informa de la petició d'instal·lació. És de destacar que hi va haver un intens debat sobre la necessitat o no d'una escola privada, finalment hi van votar a favor l'alcalde, el mossèn, el regidor de la Junta, el pare de família i l'Inspector de Sanitat. És simptomàtic que s'hi oposessin els directors de l'escola de nens i nenes, el representant del Frente de Juventudes i el secretari. L'escola estava al local dels Obrers, on posteriorment la seva filla Pepita Bastida hi establí una guarderia a la planta baixa.

També hem trobat la petició de Rosita Casas Ferré per instal·lar una escola privada a Salou el 1950. A diferència del senyor Bastida, la proposta fou aprovada per unanimitat.

Els directors de les escoles (acta nº 11) de nens i nenes eren el 1950, respectivament, Don Pasqual Garriga i Donya Àurea Cabré. Els directors suplents eren Marino Jimeno i Antònia Savé.

L'acta nº 12, del 28 de febrer de 1951, parla de la necessitat d'eradicar l'analfabetisme, sobretot a Salou, a la partida de la Pedrera, també de l'obligació de clausurar l'escola clandestina regentada per Margarita Insúa, de renom *la Chuli*. També es demana la creació d'una nova escola de pàrvuls ja que la matrícula era molt alta; l'assistència d'adults a les classes nocturnes i l'obligació de la vacuna antidiftèrica.

El 16 de novembre de 1955 fou nomenada directora de l'escola de nenes la mestra Antònia Savé Mestres.

El 1957, en acta del 30 de març, es fixaven les obligacions de la Junta Municipal de Instrucción Primaria. Eren:

1. Vetllar perquè l'assistència obligatòria fos una realitat.
2. Procurar que les escoles estiguessin netes i amb calefacció.
3. Procurar que els mestres tinguessin vivenda per a ells i llurs famílies.
4. Fomentar les classes d'adults per eradicar l'analfabetisme.
5. Visitar les escoles per detectar i corregir necessitats.
6. Intervenir en la comprovació del rendiment escolar.
7. Celebrar, almenys, una reunió familiar.
8. Intervenir en la comprovació de l'horari escolar.
9. Intervenir en la constitució de tribunals per a obtenir el certificat d'estudis.
10. Concedir vuit dies de permís, en cas justificat, als mestres.
11. Col·laborar en tot el que fos precís.

Al final de l'acta la Inspectora de zona, senyora Marina Bonet, pregunta si s'ha detectat alguna necessitat escolar. L'alcalde Joan Farriol respon que seria necessari la construcció d'un nou grup escolar: som en els inicis de l'escola Torroja i Miret.

El 1959 l'escola fou completament repintada, dotada de mobiliari modern i material tècnic, però poc a poc l'enorme creixement demogràfic de la població faria inviable el seu manteniment.

Abans de tancar l'apartat dels antecedents vull parlar de diverses escoles privades més. Al febrer de 1967, la senyora Maria Perelló Cedó va demanar autorització per obrir una escola acadèmia al número 21 del carrer Barcelona de Salou, que fou acceptada per unanimitat. En la mateixa reunió el doctor Punset va proposar la creació d'una guarderia infantil per solucionar *los múltiples problemas que se originan al tener que acudir al Trabajo fuera de la localidad un buen número de madres*². Fou regentada per la filla del mestre Bastida, Pepita Bastida.

El 12 de març de 1968 es va autoritzar la instal·lació d'una escola privada a don Andrés Faro Sáinz al carrer Sant Antoni 22, -a la mateixa casa dels Obrers on hi havia la guarderia de la Pepita Bastida, però en la planta alta- petició aprovada per unanimitat. L'escola funcionà fins el 1980. I finalment, el 15 d'abril de 1970, les senyores Carme Amat Ventura i Dolores Puig Virgili sol·licitaren autorització per a una escola privada, la que seria poc després l'Escola Elisabeth.

6. La construcció de l'escola

Tal com consta en l'acta del 30 de març de 1957, l'alcalde Joan Farriol ja parlava de la necessitat d'ampliar les escoles, malgrat que el 1959 foren repintades i remodelades parcialment. Però com a l'Espanya de Franco les coses anaven molt lentes, no seria fins el febrer de 1961, en sessió celebrada el dia 9, quan l'Ajuntament va sol·licitar formalment la construcció d'un nou grup escolar de sis aules, tres de nens i tres de nenes. L'acord establí el següent:

- Sol·licitar que el projecte fos redactat per l'Arquitecte Escolar de la província.
- L'Ajuntament es comprometia a oferir els terrenys amb la superfície suficient per la construcció.

² Llibre d'actes. Acta nº 18. Full 17

- També es comprometia a ingressar en la Caixa General de Dipòsits el 15% del pressupost de l'obra.
- Finalment, manifestava el seu compromís per la conservació de l'edifici.

En una acta del 27 de març l'Ajuntament reiterava la seva petició al Governador Civil, però no seria fins el 23 de novembre de 1962 quan la Junta Provincial de Educación Nacional autoritzaria la construcció de les sis primeres unitats amb un pressupost de 941.861,70 pessetes, distribuïdes en:

- Construcció: 815.130,70 pessetes.
- Benefici industrial: 115.813,72 pessetes.
- Honoraris de l'arquitecte: 1.331,64 pessetes.
- Honoraris de la Direcció facultativa: 5.991,21 pessetes.
- Honoraris d'aparellador: 3.594,72 pessetes.

A l'Ajuntament li correspondrien pagar 140.600 pessetes, a la Diputació 60.156,74 i la resta, 741.104,96, al Govern Central.

Ayuntamiento de Vilaseca (casco).
 Mixto, con dirección sin curso y diez unidades (cuatro de niños, cuatro de niñas y dos de párvulos). Quedan integradas la graduada de niños y de niñas, de cinco secciones—una de ellas de párvulos—cada una, creándose una plaza de dirección sin curso.

BOE 15 abril 1963

Malauradament, fins el desembre de 1963 no se signaria el contracte definitiu d'obres, que ja havien estat adjudicades per l'Ajuntament com després veurem. Les condicions de la construcció ja no eren les mateixes que les acordades el 23 de novembre de 1962 i posteriorment el 23 de setembre de 1963, puix el preu de construcció havia augmentat fins a 1.117.125,65 pessetes; resultà l'Ajuntament l'adjudicatari de les obres en la subhasta pública publicada en el BOE el 28 de setembre i en el BP el dia 29 del mateix mes de 1963 i realitzada el dia 28 d'octubre. L'adjudicació definitiva es va fer el 2 de novembre.

Les clàusules del contracte eren les següents:

- L'alcalde es compromet a executar les obres d'acord amb les condicions i quantitat establertes.
- El termini d'execució va quedar fixat en 9 mesos.
- L'Ajuntament va haver d'assegurar les obres i comprometre's a acabar-les en el termini fixat.
- Cada certificació d'obra havia de comportar l'ingrés del 4% del total de l'import total en la Tresoreria de la Junta Provincial.
- Les despeses de la subhasta i del contracte serien pagats per l'Ajuntament.

Entenem que les obres començarien el més aviat possible, ja que segons acta de 28 de març de 1963, l'alcalde Pere Molas signà la compra d'uns terrenys situats al Camp de Fèlix, amb una superfície de 17.487,78 m² i que limitaven al nord amb Dolors Pujals Xatruch, al sud amb Teresa Torrents Pujals, a l'est amb la mateixa i a l'oest amb Esteve Xatruch Granell. Els terrenys eren propietat de Josep Pujals Xatruch i foren adquirits per 459.928 pessetes i escripturats pel notari de Tarragona Senyor Gómez Martinho amb el número 731/63 del seu protocol.

EXPONEN

Que Don José Pujals Xatruch, es dueño de =
la siguiente F I N C A: -----

Pieza de tierra sita en el término de Vila
seca, partida "Más de la Xana", "Iglesia Vella" ó ==
"Faredad", conocida por "Camp de Félix", tierra de =
secano, sembradura y viña, de cabida según título y/
el Registro, una hectárea, ochenta y ocho áreas, se-
senta y dos centiáreas, pero cuya cabida real, según
reciente medición, es de una hectárea, setenta y cua-
tro áreas, ochenta y siete centiáreas, y setenta y ==
ocho decímetros cuadrados, equivalentes a cuatrocien-
tos cincuenta y nueve mil novecientos veintiocho pal-
mos cuadrados, con sesenta y una centésima de otro.

SEGUNDO.- Es precio de esta venta, la can-
tidad de CUATROCIENTAS CINCUENTA Y NUEVE MIL NOVE---
CIENTAS VEINTIOCHO PESETAS, SESENTA Y UN CENTIMOS, =
que el vendedor confiesa haber recibido de la Entidad
compradora, con anterioridad a este acto. -----

He d'agrair al Sr Josep Aleu Sendra, a través del grup de Facebook Vila-seca antiga, que m'hagi proporcionat una fotografia aèria de com era el solar que havia d'ocupar l'escola.

Vista aèria de Vila-seca amb els terrenys destinats a la nova escola. Principis dels seixanta

Tal com hem dit abans, el contracte de construcció del primer pavelló fou firmat el 28 de novembre de 1963 entre l'alcalde Pere Molas Saladié i els constructors de Mont-roig Estanislau Roca Dalmau i Antoni Martí Pagés. Els acords més significatius foren:

- El termini d'execució quedà fixat en 7 mesos en comptes dels 9 inicials.
- El pressupost va augmentar, passant a 1.396.407,06 pessetes a càrrec de l'Ajuntament. L'increment era de 279.281,41 pessetes.
- Els contractistes hauran de dipositar una garantia d'obres de 60.000 pessetes.

Pràcticament només començat el primer pavelló, ja estava en marxa el segon, però hauríem d'esperar una mica fins que el projecte comencés a construir-se, mentrestant es va posar la primera pedra d'aquest segon grup el 17 de gener de 1965.

Observi's en les fotografies que el primer pavelló ja estava força avançat.

1a fila: Domingo Martí Rofes, Robert Garcia Serra (tinent d'alcalde), Josep Malapeira Xatruch (jutge de pau), Josep Pujades Selga, Celestino Espelta Boquera, Josep M. Perera Sauné (tinent d'alcalde), mossèn Lluís Batlle Salvat i l'alcalde Pere Molas Saladié, entre d'altres.

D'esquerra a dreta: Manuel Candelas Ruiz, Joan Llauradó Clavé, Joan Salvadó Alvira, Robert Garcia Serra, Josep Pujades Selga, Lluís Riera Ferran, Montserrat Sans Ferré, Celestino Espelta Boquera, Josep M. Perera Sauné, Ramon Farriol Clavé, l'alcalde Pere Molas Saladié, Mn. Lluís Batlle Salvat, Esteve Ferrando Garrabè. Davant: Antonio Abelló Solé, Josefina Ferrando Gené, Joan Maria Pujals Vallvé i Domingo Martí Saltó³.

A la vegada es van plantar els pins del pati, el que està darrere del primer pavelló i el del pati de pàrvuls, encara que diversos testimonis apunten que se'n va plantar, almenys, un més.

³ Les identifications són d'aportacions personals de gent del poble, en especial Montse Garriga i el seu pare Joan Garriga.

D'esquerra a dreta: Ramon Médico Rosselló, Joan Graset Ferrando, l'alcalde Pere Molas Saladié, Josep Granell Giraltó, Josep M. Boquera Rosselló i Josep M. Perera Sauné. El nen és Carles Tous Martí.

Gràcies a Montse Garriga he pogut aconseguir una fotografia inèdita, cedida per la Sra Maria Vidal Casas, en la que es veu al seu fill i actual rector de la URV, el Sr Josep Anton Ferré Vidal, plantant el pi.

1 - 1r Enero 1965

Primera piedra del se-
gundo bloque de las casetas
y plantación de pinos

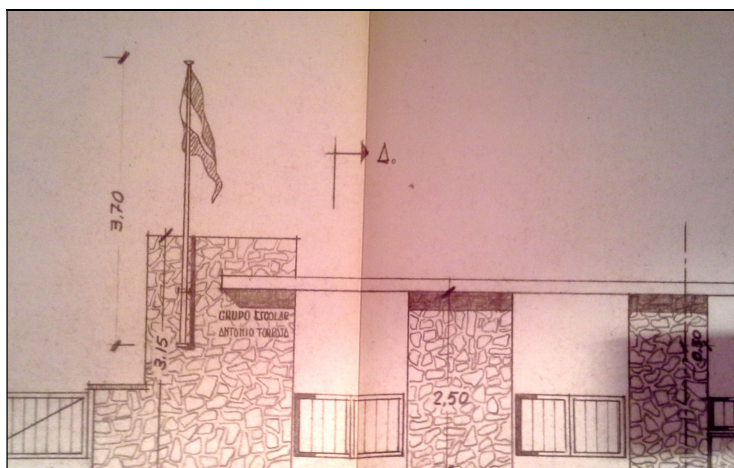
Colaborando en dicha
plantación

José Antonio Ferré Vidal

Esta foto ya está
pagada

Identificats d'esquerra a dreta: Primitiva Médico, Francisco Roca, Anton Sendra, Antonieta Ferré, Aurora Nadal, Lourdes Riera, Mª Dolors Magriñá, Jaume Pintado i Josep Anton Ferré Vidal.

El juliol de 1964 també es va projectar la tanca d'entrada amb pedra d'Alcover, amb el rètol del nom de l'escola i pal per la bandera. La reixa seria de color blanc.

Alçat de la tanca perimetral del Torroja.

El 4 d'agost de 1964, tal com diu l'acta municipal, *muy avanzado ya el nuevo grupo escolar*⁴, l'alcalde demanava la dotació de dos mestres i dues mestres més, atès el creixement demogràfic i migratori del poble.

El preu de construcció del segon pavelló, projectat per l'arquitecte Josep Grau Barberà, havia variat lleugerament del de la licitació, 1.296.869,71 pessetes, ara era de 1.309.346,39 pessetes, destinant-se'n 1.075.576,98 a l'obra en si, 161.336,57 a benefici industrial, 59.956,16 a càrregues socials, 7.797,93 a l'arquitecte i 4.678,7 a l'aparellador.

de 240.924 Ptas.; Pobl. de Montornès, dos viviendas y dos escuelas por la cantidad de 818.914 Ptas.; Rasquera, tres escuelas y tres viviendas, por un total de 1.168.310 Ptas.; Torroja, una escuela y una casa para maestros por importe de 346.273 Ptas. y Vilaseca de Solcina, seis escuelas, cuyo presupuesto asciende a 1.296.869 Ptas.

Com en el primer grup, l'Ajuntament va guanyar la licitació i va atorgar la construcció als mateixos contractistes de Mont-roig, el contracte es firmà el 12 de febrer de 1965 i s'establí un termini de 7 mesos per a l'execució d'obres,

⁴ AHMV. Expedient Escol. s/n

que de nou s'havien vist incrementades fins a 1.556.223,6, l'Ajuntament es comprometia a assumir l'escreix de 259.353,94 pessetes.

També al febrer de 1965 es va decidir destinar 350.000 pessetes més per a l'ampliació del pavelló amb dues aules més, que serien les vuit que tindria fins la seva remodelació i conversió en parvulari.

II. El plazo de ejecución de esta obra es el de 7 meses, igualmente como el de construcción del Grupo en cuestión.

III. El presupuesto de ejecución de las dos aulas, es el de 350.000 ptas. (trescientas cincuenta mil pesetas), que será satisfecho por el Ayuntamiento al final de las obras certificaciones de obra expedidas, que cubran las 350.000 ptas. expresadas, previa la adecuada suplementación de crédito en la partida del Presupuesto que corresponda.

El 5 d'abril les noves aules estaven completament acabades, segons detall d'acta.

ACTA DE RECEPCION PROVISIONAL de las obras de construcción de las Escuelas Nacionales de **VILASECA (Torroella)**.

En Vilaseca a cinco de abril de mil novecientos sesenta y seis, se reúne la Comisión encargada de recibir provisionalmente las obras de construcción de Escuelas Nacionales, cuya Comisión está integrada por el Sr. Alcalde-Presidente del Ayuntamiento Don **Pedro Molas Saladió** el Arquitecto-Director de las obras, Don **JOSE GRAU BARBERA**, el Inspector de Enseñanza Primaria de la Zona Doña *Carmen Juli Taus* y el contratista de las obras Don **Ayuntamiento de Vilaseca**.

Amb data 20 d'abril de 1965 es comunicava des d'Inspecció la dotació del material necessari: 40 taules dobles de 12 a 14 anys, 40 de 10 a 12 anys, 40 de 8 a 10 anys, 8 taules de professors, 8 armaris, 8 pissarres, 14 taules de pàrvuls, 4 creus, 4 retrats de Franco, 4 mapes d'Espanya, 4 col·leccions de mapes de les cinc parts del món, 4 esferes, 4 col·leccions de làmines

d'anatomia (tres deteriorades segons anotació al marge), 4 atles universals, 2 atles d'Espanya i 2 atles anatòmics. Fou rebut el 6 de maig, a més de 84 cadires de pàrvuls. Val a dir que solament es va poder dotar un dels dos pavellons, i es va haver de traslladar la resta del material des de l'Escola Graduada de la Plaça d'Estudi.

Fotografia dels dos pavellons. El primer correspon al de nenes i el segon al dels nens.

La inauguració oficial de l'Escola es va fer el dia 29 d'agost, conjuntament amb el nou Piló del Rescat, l'actual avinguda Pere Molas, l'asfaltat dels carrers i la representació del Ball de Sant Esteve. L'Ajuntament va editar una tirada de 1.500 fulletons detallant l'extens programa d'actes a portar a terme.

Domingo, día 29

A las 9.—Pasacalle.

A las 11.— *Oficio solemne
en honor de San Esteban* Patrono de la villa.

A las 12'30.—Actuación en la Plaza de España de los "Castellers Colla Vella" de Tarragona.

A la misma hora, audición de sardanas.

A las 17.— *Bendición e inauguración
del monumento "Rescat"*

A continuación, inauguración del Grupo Escolar "Antonio Torroja y Miret" y de la pavimentación de calles y plazas. Ultimamente, en la Plaza de España, se representarán el "Ball de Sant Esteve" y otras danzas regionales.

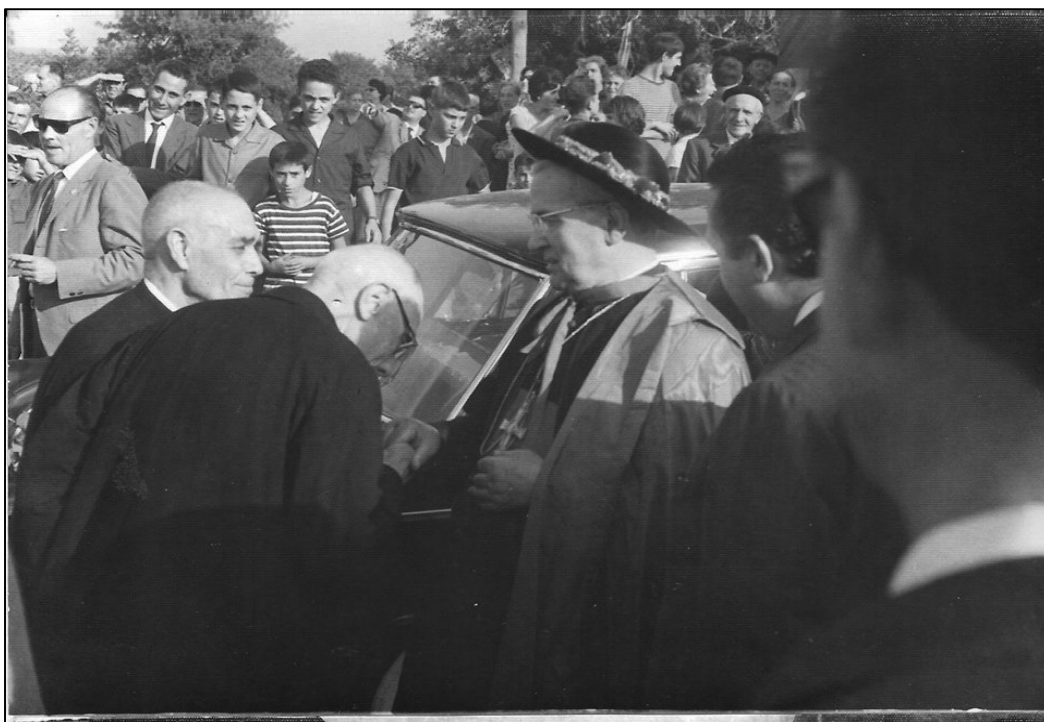
A las 10'30.—Se disparará un monumental
castillo de juegos artificiales

Aspectos culturales

Una de las facetas más interesantes de la vida cultural moderna de la localidad, ha sido la construcción del Grupo Escolar Antonio Torroja. La escuela recientemente terminada proporcionará posibilidades adecuadas para la tarea pedagógica cara a la juventud en su primera etapa estudiantil, y ofrecerá edificio apropiado para otras actividades de carácter educativo. Por descontado, la principal función de la nueva escuela es la de albergar para fines docentes a los niños vilasecanos en este estadio funda-

mental que llamamos primera enseñanza. Es de todos sabido que el elemento más importante en materia de enseñanza es el educador. El buen maestro enseña en cualquier sitio, y el buen alumno le sigue por deficientes que sean las condiciones que les rodean. Pero es cierto que las circunstancias favorables facilitan la labor. Todo maestro y alumno agradecen un aula oreada y luminosa, silenciosa y acústica, bien emplazada y orientada, y un mínimo de material pedagógico eficaz y que esté al día. Estas condiciones se cumplen en el nuevo edificio escolar, y es evidente que la juventud actual sacará rendimiento de ellas.

Novament hem d'agrair al grup de Facebook Vila-seca antiga, i concretament a Margarita Barenys Carceller, que ens hagin facilitat les fotografies de la inauguració. Els comentaris al peu són de Josep Aleu Sendra, Montse Garriga i el seu pare Joan.

Arribada de l'Arquebisbe Rev Benjamín de Arriba y Castro. Josep Granell Giraltó, Joan Rovira Toda, Josep Pujals Carreté i Xavier Badia Morell.

L'alcalde Pere Molas donant la benvinguda a l'Arquebisbe de Arriba y Castro, a dalt a l'esquerra la seva senyora

Mercè Marín Mateo, Josep Pujades Selga, Francisco Mestres, l'alcalde Pere Molas Saladié, amb el seu fill Pere Molas Marín. A la dreta de tot, Robert Garcia Serra.

Pujada de bandera amb les autoritats i en presència, d'esquerra a dreta: Ramon Médico Rosselló, Robert Garcia

Serra, davant: Teresina Diego Pedrola, Pasqual Garriga Baiget, Josep Pujades Selga, mossèn Batlle i el Sr. Antoni

Torroja i Miret, entre d'altres.

D'esquerra a dreta: Fèlix Gacho Bargalló, Josep Malapeira Xatruch i al davant la seva filla M. Pineda Malapeira Roigés, Joan Pujals Xatruch, Josep Pujades Selga, Pasqual Garriga Baiget; Dolors Pujals Xatruch, el cardenal de Arriba y Castro, Esteve Ferrando Garrabè, Antoni Torroja i Miret, l'alcalde Pere Molas Saladié, Joan Graset Ferrando (agent municipal) i mossèn Lluís Batlle.

D'esquerra a dreta, Arturo Graset, Josep Malapeira Xatruch, el Sr. Antoni Torroja i Miret, Josep Garcia, l'Arquebisbe de Arriba y Castro, l'alcalde Pere Molas Saladié, Josep Pujades Selga i Esteve Ferrando Garrabè.

La Vanguardia, amb data 29 d'agost de 1965, també es feia ressò de la inauguració conjunta:

Amb data 14 d'octubre de 1965, vista la petició de l'Ajuntament de Vila-seca, el Director General d'Ensenyament Primari autoritzava la denominació oficial d'Antonio Torroja Miret, substituint al Grupo Escolar Mixto. Ara si, el nom de "Torroja" ja era definitivament oficial.

El mateix dia l'alcalde Pere Molas fa constar el següent⁵:

Que en el presente curso ha empezado a funcionar en esta villa el nuevo Grupo escolar Antonio Torroja Miret, que consta de dos edificios, uno para niños y otro para niñas, con ocho aulas cada uno (...) El personal docente está

⁵ AHMV. Expedient Escuelas. s/n.

constituído por seis señores maestros y seis señoras maestras de grado y dos maestras de párvulos, catorce profesores en total (...).

Pero el caso es que, debido al aumento extraordinario de la población escolar, motivado por la constante inmigración procedente del Sur de España, las catorce aulas que se emplean han visto colmada su capacidad desde los primeros días del curso, habiendo un excedente de niños y niñas más que suficiente para llenar las dos aulas libres.

És per això que l'alcalde demanava la creació de dos nous grups i la dotació d'un mestre i una mestra interins per cobrir les dues aules lliures i satisfer la demanda existent. Si només inaugurada ja s'havia quedat petita, l'Escola Torroja i Miret hauria de créixer només néixer.

Els dos pavellons a l'hora del pati.